

LALIT. 12. u. s. w. Lot. de la b. l. 3. गरुडेश Verz. d. B. H. 146, b, 50. LALIT. 52. 326. Svāhā, die Gemahlin Agni's, nimmt um zu entkommen die Gestalt einer गरुडी = सुपर्णी (wie गरुड = सुपर्णा) an MBh. 3, 14307. 14343. Bei den Ġaina ist Garuḍa der Diener des 16ten Arhant's der gegenwärtigen Avasarpinī H. 43. Gebäude in der Form des Garuḍa werden schlechtweg गरुड genannt: स चैत्यो राजसिंहस्य संचितः कुण्डलैर्द्वित्रैः । गरुडो रुक्मपत्नो वै त्रिगुणो ऽष्टादशात्मकः ॥ R. 1, 13, 30. अथ द्रव्यः कृतश्चापि गरुडः काञ्चनेष्टकः R. GORR. 1, 13, 28. गरुडकृतिश्च प्रामादः) गरुडो नन्दति च पट्टतुष्कविस्तीर्णाः । कार्यश्च सप्तमो विभूषिणो ऽष्टैश्च विंशतिभिः ॥ VARĀH. BRH. S. 33, 24, 17. Eine Schlachtordnung führt M. 7, 187 den Namen गरुड. — 2) N. pr. eines Sohnes von Kṛṣṇa HARIV. 9196. — 3) N. eines Kalpa: der 14te Tag Brahman's; s. u. कल्प 2, d. — Vgl. गरुड.

गरुडघ्न (ग + घ्न Symbol) m. ein Bein. Vishṇu's oder Kṛṣṇa's AK. 1, 1, 14, 14. MBh. 2, 30. 13, 514. Bhāg. P. 4, 9, 26.

गरुडपुराण (ग + पु) n. N. des 17ten Purāṇa Verz. d. B. H. 136, b. 141. No. 1113. 1193. — Vgl. u. गरुड.

गरुडरुत (ग + रुत) n. N. eines Metrums (4 Mal ~~~~~) COLEBR. Misc. Ess. II, 162 (XI, 10).

गरुडवेगा (ग + वेग) f. N. einer Pflanze VARĀH. BRH. S. 53, 87.

गरुडयत्र (ग + यत्र) m. der jüngere Bruder Garuḍa's, ein Bein. ARUNA's, des Wagenlenkers der Sonne, AK. 1, 1, 2, 33. H. 102.

गरुडाङ्क (गरुड + अङ्क) m. ein Bein. Vishṇu's oder Kṛṣṇa's H. 214. Sch.

गरुडाङ्कित (गरुड + अङ्कित) n. Smaragd ÇABDAR. im ÇKDR. — Vgl. गरुडाङ्गम्, गरुडोत्तीर्णा, गरुड, गरुडत.

गरुडार्ध (गरुड + अर्ध) eine Art Pfeil H. 780, Sch.

गरुडाङ्गम् (गरुड + अङ्गम्) m. Smaragd ÇATĀDH. im ÇKDR.

गरुडोत्तीर्णा (गरुड + उत्तीर्णा) von तर) n. dass. RĪĠAN. im ÇKDR.

गरुडोपनिषद् (गरुड + उप) f. N. einer Upanishad COLEBR. Misc. Ess. I, 97. WEBER, Lit. 163. Ind. St. 1, 249. 302. 2, 110. Verz. d. Pet. H. No. 3.

गरुड् U. 1, 94. gaṇa यवादि zu P. 8, 2, 9. m. TRIK. 3, 3, 3. SIDDH. K. 249, b, 4 v. u. Flügel eines Vogels AK. 2, 3, 36. H. 1318.

गरुडत (von गरुड्) gaṇa यवादि zu P. 8, 2, 9. 1) adj. in den Veda nur in Verbindung mit सुपर्णा: अथै दिव्यः स सुपर्णो गरुडतः (die Sonne) RV. 1, 164, 16. सुपर्णो अङ्ग सवितुर्गरुडतः 10, 149, 3. VS. 12, 4. 17, 72. AV. 4, 6, 3. Die Bed. geflügelt, welche das Wort RAGH. 3, 57 (गरुडतः) hat, scheint für den Veda schon deshalb zweifelhaft zu sein, weil sie Nir. 7, 18 ganz fehlt. Hier wird das Wort mit गरुण das Verschlingen in Zusammenhang gebracht; das einfache गरुड ist nicht zu belegen und die Bed. Flügel kann fälschlicher Weise aus गरुडत geschlossen worden sein. — 2) m. a, der Vogel Garuḍa AK. 1, 1, 2, 24. 3, 4, 14, 60. H. 231. an. 3, 259. MED. I. 196. MBh. 1, 1510. 3, 550. 5, 3692. II. 3, 33, 61. PANKAT. 43, 9. 83, 13. VID. 21. Bhāg. P. 3, 19, 11. गरुडतः LIA. II, 949. 937. — b) Vogel überhaupt AK. 2, 3, 34. 3, 4, 14, 60. H. an. MED. N. 1, 22.

गरुडोधिन् (गरुड + धि) m. Wachtel TRIK. 2, 5, 29.

गरुड = गरुड H. 230, Sch.

गर्ग U. 1, 127. KĪC. zu P. 1, 1, 63. 1) m. N. pr. verschiedener Personen: eines alten Weisen H. an. 2, 31. PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 61. WEBER, Lit. 148. भारद्वाज und आङ्गिरस Ind. St. 3, 214. Astronom LIA. I, 829. fg. WEBER, Lit. 223. fg. MBh. 9, 2132. fgg. VARĀH. BRH. S. 21, 2. 5. 23, 4 u. s. w. VP. 206. Ind. St. 1, 17. Mediciner Verz. d. B. H. No. 944. Jurist 1017. 1046. कुण्डिर्गर्गः MBh. 9, 2981. fg. चतुःषष्ट्यङ्गमर्दत्कलाज्ञानं ममाहुतम् (महेश्वरः) sagt Garga 13, 1334. Sohn des Königs Vitatha HARIV. 1732. Enkel dieses Königs (seine Enkel werden Brahmanen) VP. 450. Bhāg. P. 9, 21, 1. 19. वृद्धगर्ग WEBER, Lit. 148. pl. die Nachkommen des Garga (s. गार्ग्य. P. 2, 4, 64. VOP. 7, 14. ĀÇV. ÇA. 12, 12. PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 62. MBh. 7, 8728. गर्गाः प्राचरेयाः KĀTH. 13, 12 in Ind. St. 3, 473. Am Anf. eines comp., als gen. aufgefasst, = गार्ग्य, z. B. गर्गकुलम् oder गार्ग्यकुलम् = गार्ग्यस्य oder गार्ग्ययोः कुलम्: गर्गीणां कुलम् nur = गर्गकुलम् P. 2, 4, 64, VArtt., Sch. गर्गीत्रात्र (gaṇa युक्तोरेत्यादि zu P. 6, 2, 34). गर्गी (P. 6, 2, 97, Sch.) oder गर्ग्यक् Name einer Feier ĀÇV. ÇA. 10, 2. KĀTJ. ÇA. 23, 2, 8. ÇĀKṢH. ÇA. 16, 22, 2. MAÇ. in Verz. d. B. H. 73. Sch. zu KĀTJ. ÇA. 4, 3, 7. — b) Stier. — c) Regenwurm H. an. 2, 31. Die beiden appell. Bedd. kennen weder WILSON noch ÇKDR. गर्ग in der Bed. Regenwurm könnte ein verlesenes गडु sein. — 2) f. गर्गा N. pr. einer Frau RĀĠA-TAR. 3, 250. — 3) गर्गी N. pr. einer Frau: गर्गी त्राचक्रवी ĀÇV. GṚHJ. 3, 4. — Vgl. गर्गी, गार्ग्य.

गर्गभूमि (गर्ग + भूमि) m. N. pr. eines Fürsten (v. l. भर्गभूमि) VĀJU-P. in VP. 409, N. 15.

गर्गर (onomat.) 1) m. Strudel, gurgles: अस्तन्तु गर्गरा अयाम् AV. 4, 15. 12. पिता मेकन्ता गर्गराणाम् 9, 4, 4. — 2) m. ein best. musikalisches Instrument (nach SĀJ.): अथ स्वराति गर्गरः RV. 8, 33, 9. — 3) m. Butterfass: न गर्गरो मध्यते MBh. 12, 2783. 2557. 13204. गर्गरिद्वारनिस्वन HARIV. 3395. गर्गरि f. AK. 2, 9, 75. TRIK. 2, 9, 8. H. 1022. an. 3, 550. MED. r. 149. HĀR. 209. HARIV. 3527. 3535. 3537. eine Art Wassergeschirr, Krug (कलशी, welches in TRIK. und HĀR. als Synonym von गर्गरि erscheint, wird auf beide Weisen gedeutet): मेयदौ सक्तवो देया वारिपूर्णा च गर्गरि TIRHĀDIT. im ÇKDR. — 4) m. eine Art Fisch H. an. MED. ÇATĀDH. und RĀĠAV. im ÇKDR. Pimelodus Gagora Ham. WILS. यः पीतवर्णो ऽपि च पिच्छलाङ्गः पृष्ठेषु रेखावक्रुलः सशल्कः स गर्गरो वर्वरनाद्वश्यो जडश्च शीतः कपवातकारो RĪĠAN. im ÇKDR. Vgl. गर्गरक, गर्गाट. — 5) m. N. pr. eines Mannes gaṇa कुर्वादि zu P. 4, 1, 131.

गर्गरक (von गर्गर) m. 1) ein best. Fisch (s. गर्गर 4) SUÇR. 1, 206, 17. — 2) eine best. Pflanze mit giftiger Wurzel SUÇR. 2, 231, 14. Man streiche demnach oben ककरघाट und füge st. dessen करघाट ein.

गर्गशिरस् (गर्ग + शि) m. N. pr. eines Dānava HARIV. 198.

गर्गस्रोतस् (गर्ग + स्रोतस्) n. Garga's Strom, N. eines Tirtha MBh. 9, 2132. fgg. Vgl. Garga's Teich SCHIEFNER, Lebensb. 267 (37).

गर्गाट m. ein best. Fisch HĀR. 186. Nach WILS. = गर्गर.

गर्ज (गर्ज, गर्जति DHĀTOP. 7, 51. गृज्, गर्जति 74. गृज्, गर्जति 75. गर्ज, गर्जति 32, 105, 123.) गर्जति; गर्जनं und गर्जमानः गर्जनः अगर्जति BHĀTT. 13, 21. brüllen, brummen, toben, brausen, tosen; von Thieren, Dämonen, Menschen (insbes. vom herausfordernden, übermuthigen Schlacht-